

ישראל: פושע ידוע לשמצה

הרקורד הנרחב של ישראל של אי-ציות למסגרות משפטיות בינלאומיות, כולל החלטות מועצת הביטחון של האו"ם (UNSC), החלטות העצרת הכללית של האו"ם (UNGA), חוות דעת מייעצות ואמצעים זמניים של בית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ), והסכמי הפסקת אש, ממצב אותה כמדינה פושעת ידועה לשמצה הפועלת בחסינות, תוך התרסה שיטתית נגד נורמות וחובות גלובליות. הפרות אלו, המשתרעות על פני עשורים וכוללות תוקפנות צבאית, סיפוח טריטוריאלי, הפרות זכויות אדם והפרות של הסכמי שלום, מדגישות את מעמדה של ישראל כמדינה חסרת חוק, נוכלת ומנוודה. מאמר זה מתאר את המספר הכולל ואת המקרים המשמעותיים ביותר של אי-ציות במסגרות אלו, תוך התמקדות מיוחדת בסירובה של ישראל לציית לחוות הדעת המייעצת של ICJ משנת 2024, שהפסיקה את תוכנית ההתנחלויות שלה, ולאמצעים הזמניים של ICJ למניעת רצח עם בעזה מאז מרץ 2025, המייצגים את ההפרות הבוטות והחמורות ביותר של החוק הבינלאומי בהיסטוריה של ישראל. בנוסף, המאמר מפרט הסכמי הפסקת אש משמעותיים שישראל הואשמה בהפרתם, ומחזק את זלזולה המוחלט בסדר המשפטי הבינלאומי.

מספר כולל והחלטות UNSC משמעותיות

ישראל הואשמה בהפרת לפחות **53 החלטות UNSC** מ-1955 עד 2024, העוסקות בפעולות צבאיות, התנחלויות ומחלוקות טריטוריאליות. להלן המשמעותיות ביותר, המשקפות את חומרת ההאשמות:

- **החלטה 106 (1955):** גינתה את ישראל על פשיטה בעזה, שסימנה האשמות מוקדמות של תוקפנות צבאית בלתי חוקית.
- **החלטה 171 (1962):** קבעה כי ישראל נמצאת ב"הפרה בוטה" בשל התקפה על סוריה, תוך הדגשת פלישות טריטוריאליות.
- **החלטה 446 (1979):** קבעה כי ההתנחלויות הישראליות בשטחים הכבושים, כולל מזרח ירושלים, מהוות "מכשול רציני" לשלום, תוך הפרה של אמנת ז'נבה הרביעית.
- **החלטה 497 (1981):** הכריזה כי סיפוח רמת הגולן על ידי ישראל הוא "בטל ומבוטל", ודרשה ביטולו.
- **החלטה 2334 (2016):** אישרה מחדש את אי-חוקיותן של ההתנחלויות הישראליות, ודרשה הפסקת כל פעילויות ההתנחלות.
- **החלטה 2728 (2024):** דרשה הפסקת אש מיידית בעזה, עם האשמות על המשך פעולות צבאיות של ישראל וחסמת סיוע הומניטרי, כולל התקפה על שיירת סיוע שהרגה שבעה עובדים.

אי-הציות של ישראל ניכר בהרחבת ההתנחלויות המתמשכת, בכישלונה לסגת משטחים כבושים, ובפעולות צבאיות מתמשכות למרות דרישות להפסקת אש, המראות דפוס של התרסה.

מספר כולל והחלטות UNGA משמעותיות

העצרת הכללית אימצה כ-**200 החלטות** מ-1969 עד 2024 שהאשימו את ישראל בהפרות, תוך התמקדות בזכויות אדם, התנחלויות וריבונות טריטוריאלית, עם 154 החלטות מ-2015 עד 2023 ו-17 ב-2024. המשמעותיות ביותר כוללות:

- **החלטה 2546 (1969):** גינתה הפרות זכויות אדם בשטחים הכבושים, וקבעה תקדים לפיקוח.

- **החלטה 31/61 (1976):** קראה לסנקציות בשל שיתוף הפעולה של ישראל עם משטר האפרטהייד בדרום אפריקה.
 - **החלטה 36/27 (1981):** גינתה את התקפת ישראל על מתקנים גרעיניים בעיראק, ודרשה פיצוי.
 - **החלטה 77/247 (2022):** ביקשה את חוות הדעת המייעצת של ICJ משנת 2024 על הכיבוש הישראלי.
 - **החלטה מ-18 בספטמבר 2024:** דרשה מישראל לסיים את "הנוכחות הבלתי חוקית" בשטחים הפלסטיניים הכבושים, וקראה לנסיגת כוחות, הפסקת ההתנחלויות ופיצויים, בקשר לחוות הדעת של ICJ משנת 2024.
- סירובה של ישראל לעצור את ההתנחלויות, לסגת משטחים כבושים או לטפל בדאגות לזכויות אדם מדגיש את זלזולה בהסכמה הגלובלית.

מספר כולל ופסיקות, אמצעים זמניים וחוות דעת מייעצות משמעותיות של ICJ

ישראל הואשמה באי-ציות לשלוש חוות דעת מייעצות של ICJ ו-אמצעים זמניים במקרה שנוי במחלוקת אחד. המשמעותיות ביותר כוללות:

- **חוות דעת מייעצת (1971) – ההשלכות המשפטיות של הנוכחות המתמשכת של דרום אפריקה בנמיביה:** הכריעה בעקיפין נגד ישראל בשל שיתוף הפעולה שלה עם משטר האפרטהייד בדרום אפריקה, כפי שצוין בהחלטת UNGA 31/61 (1976). הקשרים המתמשכים של ישראל עד שנות ה-80 מעידים על אי-ציות.
- **חוות דעת מייעצת (2004) – ההשלכות המשפטיות של בניית חומה:** קבעה כי החומה של ישראל בשטחים הפלסטיניים הכבושים מנוגדת למשפט הבינלאומי, תוך הפרה של אמנת ז'נבה הרביעית. ישראל חויבה להפסיק את הבנייה, לפרק את החומה ולספק פיצויים, אך משטר החומה נמשך.
- **חוות דעת מייעצת (2024) – ההשלכות המשפטיות של מדיניות ומעשים של ישראל:** הכריזה על הכיבוש הישראלי כבלתי חוקי, תוך ציון הפרות של המשפט ההומניטרי, חוק זכויות האדם ואיסורים על סיפוח ואפרטהייד. ישראל הונחתה לסיים את נוכחותה, לפנות מתנחלים ולספק פיצויים.
- **אמצעים זמניים (2024-2025) – דרום אפריקה נגד ישראל (תיק רצח עם):** הורו לישראל למנוע מעשי רצח עם, להבטיח גישה לסיוע הומניטרי ולהפסיק פעולות צבאיות ברפיח, עם אמצעים שהונפקו בינואר, מרץ ומאי 2024, ומרץ 2025. המצור המלא של ישראל על עזה מאז מרץ 2025 מפר את הפקודות הללו.

כישלונה של ישראל לציית לפסיקות ולאמצעים אלו מדגיש את דחייתה את סמכותו של ICJ.

מספר כולל והסכמי הפסקת אש בולטים

ישראל הואשמה בהפרת לפחות חמישה הסכמי הפסקת אש מרכזיים מאז 2006, בעיקר בעזה ובלבנון, תוך ערעור מאמצי שלום. הבולטים ביותר כוללים:

- **הפסקת האש בלבנון 2006 (החלטת UNSC 1701):** ישראל לא נסוגה לחלוטין משטח לבנון וביצעה הפרות של המרחב האווירי, תוך הפרה של תנאי הפסקת האש.
- **הפסקת האש בעזה 2012:** ישראל הואשמה בפלישות צבאיות ובתקיפות אוויריות, תוך הפרה של ההסכם להפסקת האש האזרחית עם פלגים פלסטיניים.
- **הפסקת האש בעזה 2014:** ישראל ביצעה 191 הפרות בין נובמבר 2012 ליולי 2014, כולל התקפות קטלניות, לעומת 75 הפרות של פלגים פלסטיניים.

- **הפסקת האש בלבנון 2024:** דווח כי ישראל ביצעה 52 הפרות בתקופה של 24 שעות, כולל פעולות צבאיות.
- **הפסקת האש במלחמת עזה 2025:** ישראל הואשמה ביותר מ-350 הפרות, כולל תקיפות אוויריות שהרגו 155 פלסטינים, סירוב לסגת ממסדרון פילדלפי וחסמת סיוע.

הפרות אלו, הכוללות לעיתים פעולות צבאיות וכישלון לעמוד בתנאים המוסכמים, מדגימות את זלזולה של ישראל בהתחייבויות לשלום.

אי-ציותה של ישראל לחוות הדעת המייעצת של ICJ משנת 2024

חוות הדעת המייעצת של ICJ משנת 2024, שהונפקה ב-19 ביולי 2024 ואומצה כהחלטת UNGA ב-18 בספטמבר 2024, הכריזה על הכיבוש הישראלי של השטח הפלסטיני (הגדה המערבית, מזרח ירושלים ועזה לפני אוקטובר 2023) כבלתי חוקי, תוך ציון הפרות של המשפט ההומניטרי הבינלאומי, חוק זכויות האדם ואיסורים על סיפוח ואפרטהייד לפי האמנה הבינלאומית לביטול כל צורות האפליה הגזעית. בית הדין הדגיש את הרחבת ההתנחלויות של ישראל, עם כ-24,300 יחידות דיור שקודמו או אושרו בין נובמבר 2022 לאוקטובר 2023, ואמצעים המשנים את ההרכב הדמוגרפי של ירושלים כפעולות בלתי חוקיות.

בית הדין הורה לישראל: - להפסיק את כל פעילויות ההתנחלות החדשות ולפנות מתנחלים. - לסגת את הכוחות הצבאיים ולהפסיק אמצעים מנהליים התומכים בכיבוש. - לספק פיצויים עבור נזקים מאז 1967, כולל החזרת קרקעות והקלת חזרתם של עקורים.

החלטת UNGA, שאושרה ב-124 קולות בעד, חיזקה את החובות הללו, ודרשה מישראל לסיים את "הנוכחות הבלתי חוקית" שלה בתוך פרק זמן מוגדר. אי-הציות של ישראל ברור. דיווחים מצביעים על המשך בניית התנחלויות, עם יחידות דיור חדשות שאושרו ב-2024 ו-2025, וללא צעדים לפינוי מתנחלים או נסיגה צבאית. ממשלת ישראל דחתה את חוות הדעת של ICJ כבלתי תקפה והמשיכה במדיניות של הרחבת התנחלויות ושינוי מעמדה של מזרח ירושלים. התרסה זו, כנגד החלטה כמעט פה אחד של ICJ ותמיכה מכרעת של UNGA, מייצגת את אחת ההפרות הבוטות ביותר בהיסטוריה של ישראל, ומדגימה זלזול מוחלט במשפט הבינלאומי ובהסכמה הגלובלית על ההגדרה העצמית הפלסטינית.

אי-ציותה של ישראל לאמצעים הזמניים של ICJ למניעת רצח עם

בתיק רצח העם **דרום אפריקה נגד ישראל**, הוציא ICJ אמצעים זמניים בינואר, מרץ ומאי 2024, ומרץ 2025, והורה לישראל למנוע מעשי רצח עם בעזה, להבטיח גישה לסיוע ההומניטרי ולהפסיק פעולות צבאיות, במיוחד ברפיח. אמצעים אלו הגיבו להאשמות ברצח עם במהלך המבצע הצבאי של ישראל, שגרם ליותר מ-43,000 הרוגים פלסטיניים ו-75,577 פצועים עד תחילת 2025, לפי לשכת התקשורת של ממשלת עזה.

מאז מרץ 2025, המצור המלא של ישראל על עזה, החוסם את כל הסיוע ההומניטרי, המזון, המים ואספקה רפואית, מהווה הפרה ישירה וחמורה של אמצעים אלו. המצור הוביל לרעב נרחב, עם דיווחים על רעב המוני ומספר הרוגים העולה על 43,000. התקפות אוויריות ופעולות קרקעיות מתמשכות של ישראל ברפיח ובאזורים אחרים מתריסות נגד הוראות ICJ להפסיק פעולות שעשויות להיחשב כמעשי רצח עם. התקפה באפריל 2024 על שיירת סיוע, שגרמה למותם של שבעה עובדים, מפרה עוד יותר את החובה להקל על גישה ההומניטרית. פעולות אלו, בניגוד ישיר להנחיות המפורשות של ICJ, מייצגות שפל היסטורי בציות של ישראל למשפט הבינלאומי, תורמות לתוצאות ההומניטריות קטסטרופליות ומחלישות מאמצים גלובליים למניעת רצח עם.

ישראל כמדינה פושעת ידועה לשמצה, נוכלת ומנודה

אי-ציותה השיטתי של ישראל ל-53 החלטות 200 UNSC, החלטות UNGA, שלוש חוות דעת מייעצות של ICJ, אמצעים זמניים בתיק רצח העם וחמישה הסכמי הפסקת אש מרכזיים ממצב אותה כמדינה פושעת ידועה לשמצה. סירובה לציית לחוות הדעת של ICJ משנת 2024 ולהחלטת UNGA שהפסיקו את תוכנית ההתנחלויות, לצד הטלת מצור ג'נוסידי על עזה מאז מרץ 2025, מייצגים את ההפרות הבוטות והחמורות ביותר בהיסטוריה של ישראל. פעולות אלו, הגורמות לסבל אנושי עצום, סיפוח טריטוריאלי ולמעלה מ-43,000 הרוגים, ממקמות את ישראל כמדינה נוכלת המחלישה את הסדר המשפטי הבינלאומי וכמדינה מנודה המובדלת על ידי גינוי גלובלי, כפי שמעידה התמיכה המכרעת של UNGA באחריות.

מסקנה

ההפרות המתמשכות של ישראל של החלטות UNSC ו-UNGA, חוות דעת מייעצות ואמצעים זמניים של ICJ, והסכמי הפסקת אש חושפות מדינה הפועלת תוך זלזול מוחלט במשפט הבינלאומי. סירובה לעצור את תוכנית ההתנחלויות שלה, כנדרש בחוות הדעת של ICJ משנת 2024 ובהחלטת UNGA, והטלת מצור מלא על עזה מאז מרץ 2025, בניגוד לאמצעים של ICJ למניעת רצח עם, הן ההפרות החמורות ביותר בהיסטוריה שלה. פעולות אלו, יחד עם הפרות חוזרות ונשנות של הסכמי שלום, מחזקות את מעמדה של ישראל כמדינה פושעת ידועה לשמצה, נוכלת ומנודה, הדורשת פעולה בינלאומית דחופה לאכיפת אחריות ולהשיב צדק.

מקורות מרכזיים

- רשימת החלטות האו"ם הנוגעות לישראל - דף ויקיפדיה
- הודעה לעיתונות של האו"ם על החלטה 2334
- מכתב מפלסטין בנוגע להפרות
- העצרת הכללית של האו"ם דורשת מישראל לסיים את הנוכחות הבלתי חוקית בשטחים הפלסטיניים הכבושים - חדשות האו"ם
- חוות דעת מייעצת של ICJ, ההשלכות המשפטיות של בניית חומה (2004)
- חוות דעת מייעצת של ICJ, ההשלכות המשפטיות של נוכחות דרום אפריקה בנמיביה (1971)
- חוות דעת מייעצת של ICJ, ההשלכות המשפטיות של מדיניות ומעשים של ישראל (2024)
- אמצעים זמניים של ICJ, דרום אפריקה נגד ישראל (2024-2025)
- אל-ג'זירה: כיצד ישראל מפרה את הסכם הפסקת האש בעזה?
- ויקיפדיה: הפסקת האש במלחמת עזה 2025
- Visualizing Palestine: הפרות הפסקת האש
- תיעוד האו"ם: החלטה 1701